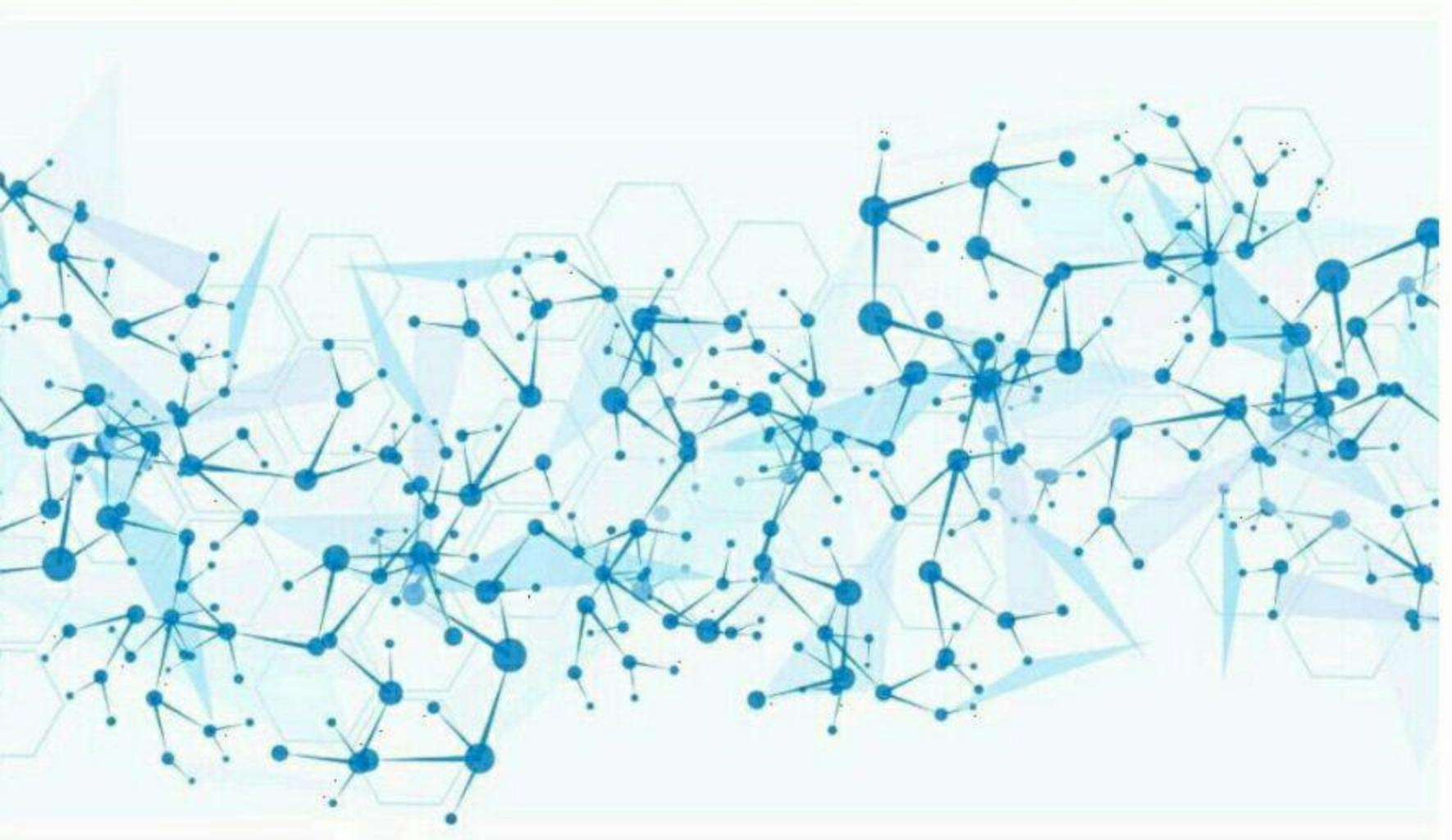

SCIENCE AND LIFE

Proceedings of articles the international scientific conference
Czech Republic, Karlovy Vary - Kyiv, Ukraine
30 November 2017

SCIENCE AND LIFE

Proceedings of articles the international scientific conference

Czech Republic, Karlovy Vary - Kyiv, Ukraine, 30 November 2017

Czech Republic, Karlovy Vary - Ukraine, Kyiv, 2017

UDC 001

BBK 72

N 80

Scientific editors:

Klimov Ivan Pavlovich, Doctor of Historical Sciences, Professor of the Department of Theory of State and Law and International Law, Institute of State and Law of Tyumen State University

Ignatko Irina Vladimirovna, Professor of Russian Academy of Sciences, Ph.D., Professor, Department of Obstetrics and Gynecology of the First Moscow State Medical University named I.M.Sechenov

Mantusov Vladimir Bad'minovich, Doctor of Economics, Professor, Head of the Russian Customs Academy

N 80 SCIENCE AND LIFE: Proceedings of articles the international scientific conference. Czech Republic, Karlovy Vary - Ukraine, Kyiv, 30 November 2017 [Electronic resource] / Editors prof. I.P.Klimov, I.V.Ignatko, V.B.Mantusov. – Electron. txt. d.. – Czech Republic, Karlovy Vary: Skleněný Můstek. – ISBN 978-80-7534-079-5.

Proceedings includes materials of the international scientific conference «SCIENCE AND LIFE», held in Czech Republic, Karlovy Vary-Ukraine, Kyiv, 30 November 2017. The main objective of the conference - the development community of scholars and practitioners in various fields of science. Conference was attended by scientists and experts from Armenia, Russia, Ukraine. At the conference held e-Symposium and conference "World scientific trends of XXI century". International scientific conference was supported by the publishing house of the International Centre of research projects.

ISBN 978-80-7534-079-5 (Skleněný Můstek, Karlovy Vary, Czech Republic)

Articles are published in author's edition. Editorial opinion may not coincide with the views of the authors

Reproduction of any materials collection is carried out to resolve the editorial board

© Skleněný Můstek, 2017

Table of Contents

1.	Абдула А.И. Проблема рациональности и философский метод	8
2.	Абрамюк І.Г. Тенденції формування архітектури житла в контексті історичного розвитку міста Луцька	13
3.	Акімова О.В. Історико-педагогічний аналіз творчого мислення	23
4.	Балакірєва В.А. Теоретичні засади підготовки майбутніх учителів до трудової діяльності учнів початкової школи	32
5.	Білецький О.А. Проблема соціально-педагогічного цілепокладання у вітчизняній освіті	37
6.	Бухало О.В., Малиш І.А. Інвестиції в аграрній сфері	44
7.	Денисик Г.І., Вальчук-Оркуша О.М., Денисик Б.Г. Формування та розвиток перспективних напрямів досліджень антропогенних ландшафтів України	48
8.	Грабовий А. К. Навчальний хімічний експеримент як чинник розвитку дослідницької діяльності учнів загальноосвітніх навчальних закладів	54
9.	Громов Є. В., Лазаренко Н.І., Коломієць А.М., Жовнич О.В. Порівняльний аналіз проблем вивчення іноземних мов у Польщі та Чехії (за даними видань, що індексуються наукометричною базою SCOPUS)	62
10.	Гураль М.І. Способи транслітераційної передачі реалій у перекладному художньому тексті	72
11.	Давидов П. Г. Модернізація вищої освіти України в умовах глобалізації освітнього простору	81
12.	Данилевич М. В., Романчук О. В. Досвід професійної підготовки фахівців з фізичного виховання та спорту у ВНЗ Німеччини	90
13.	Даценко А.С. Вплив використання ІКТ педагогічними працівниками на учня ПНЗ	96
14.	Дегтяр Я.Р. Особливості затвердження паспортів бюджетних програм в програмно-цільовому методі бюджетного планування	104

15.	Деркач О.Д., Літвінцева Ю.О., Кирпа О.О. Підвищення технічного рівня машин для поверхневого обробітку ґрунту (на прикладі культиваторів)	112
16.	Деркач Н.М., Штриголь С.Ю. Препарат декаметоксину «ДЕКАСАН» – перспективний засіб для лікування інфекційних захворювань кишечнику. Результати досліджень ефективності та безпечності	119
17.	Dotsenko N. Ya., Dedova V.O., Boev S.S., Shekhunova I.A., Gerasimenko L.V., Malynovskaya A.Ya., Yatsenko O.V. Features elastic properties of vessels in hypertensive patients	125
18.	Кан О.Ю. Категоріальний апарат проблеми підготовки майбутніх філологів у вищих навчальних закладах України	133
19.	Канівець І.А. Особливості побудови варіативних інтерактивних екранних творів	138
20.	Коношевський Л.Л., Шахіна І.Ю. Інформаційне освітнє середовище закладу вищої освіти в період становлення інформаційного суспільства	147
21.	Дейниченко Г. В., Колісниченко Т. О., Листопад Т.С. Доцільність використання дикорослої та культивованої сировини у виробництві соусів з йодвміщуючими добавками	157
22.	Лозовська І.М. Модель формування екологічно вихованого майбутнього фахівця у профільному навчально-виховному процесі ліцею-інтернату: теоретичні аспекти	164
23.	Луців С., Денькович І. Критичне мислення – основа розумової діяльності молодших школярів	168
24.	Marchyshyna A. A. Gender stereotypes in mass media: a postmodernist study of identity	176
25.	Марчук І. А. Змістові й діяльнісні засади підготовки майбутніх магістрів медицини до реалізації маркетингу в професійній діяльності	184
26.	Мацук Ю. А., Савенко А. Д., Новік Г. В. Обґрунтування термінів зберігання м'ясомістких січених кулінарних виробів	192
27.	Мельник К. До проблеми філософії індивідуального підходу	198

КАТЕГОРІАЛЬНИЙ АПАРАТ ПРОБЛЕМИ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ФІЛОЛОГІВ У ВІЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ УКРАЇНИ

КАН О.Ю.

l-kan@ukr.net

викладач кафедри мовної освіти

Херсонський державний університет

м. Херсон, Україна

У вітчизняній науковій думці проблема дослідження філологічної освіти набуває все більшої актуальності. Багато вітчизняних та зарубіжних дослідників (Т. Пушкар, І. Середа, І. Гайдай, Ю. Картава, С. Тітова, Н. Казакова, О. Липчанко-Ковачик, К. Поселецька, Ф. Асанова, Є. Григорєва та ін.) зверталися до проблем підготовки майбутніх філологів та розглядали процес підготовки у різних контекстах. Усі вони тією чи іншою мірою трактували у своїх роботах поняття дотичні до підготовки майбутніх філологів у вищих навчальних закладах.

У сучасному розумінні філологія – це сукупність наук, таких як лінгвістика та літературознавство, які вивчають духовну культуру народу, втілену у мові та літературній творчості [2, с. 301].

У Словнику української мови, Словнику іншомовних термінів та Академічному тлумачному словнику філологію трактують як сукупність наук, що вивчають мову й літературу якогось народу. Філологічний простір розуміють як сукупність гуманітарних дисциплін – лінгвістичних, літературознавчих, історичних та інших, що вивчають історію і сутність духовної культури людства через мовний і стилістичний аналіз писемних текстів.

В Енциклопедії освіти за редакцією В. Кременя зазначено, що філологія первісно означала «любов до слова». У науковий обіг термін «філологія» введено засновником німецької класичної філології І. Вольфом у II половині

XVIII століття. Він трактував цей термін як «сукупність відомостей і повідомлень, які знайомлять з діяннями і долями, політикою, наукою і домашнім становищем греків і римлян, їх культурою, мовами, мистецтвом і науками, звичаями, релігіями, національним характером, образом думок». Класична філологія вивчала давні мови та літератури. У XIX столітті сформувалася нова філософія філологічних наук, яка значно розширила їх предмет і, зорієнтувавши на національні мови та літератури, започаткувала національні філології [4, с. 958-959].

В англомовних словниковоих джерелах, таких як «*Encyclopedia Britannica*», «*Ancient History Encyclopedia*» філологія також у своєму первинному значенні трактується як «любов до слова», але пізніше набуває визначення вивчення мови в літературних джерелах та як сукупність вивчення літератури, історії і лінгвістики; вивчення історії мови, включаючи історичне дослідження літературних текстів.

Дж. Пейл у своїй праці «Філологія», яка вперше була надрукована в 1877 році, відповідаючи на запитання, що являє собою філологія, констатує, що це наука, яка вчить нас, що таке мова. Він зазначив, що філолог має справу зі словами, які є складовою мови, але не для того щоб вивчити їх значення, а щоб дослідити їх історію, що допомагає проаналізувати розвиток мови [7, с. 5].

За визначенням С. Аверінцева, філологія – це спільнота гуманітарних дисциплін, які з'ясовують сутність та вивчають духовну культуру людства за допомогою мовного аналізу письмових текстів [1, с. 411].

На думку Ю. Степанова, філологія характеризується сукупністю наукових дисциплін та їх взаємодією – як загальних: мовознавство, літературознавство, історія, семіотика, культурологія, так і допоміжних: палеографія, текстологія, лінгвістична теорія тексту, теорія дискурсу, поетика, риторика тощо [6, с. 592].

В. Гудков, який порівняв та проаналізував низку дефініцій щодо сутності філології у різних виданнях, пропонує визначати її як сукупність гуманітарних наук (дисциплін), які вивчають мову (мови) та втілену у мові (мовах) і

виражену засобами мови (в різноманітних текстах) культуру людства (або окремих етносів) [3, с. 16].

Л. Щерба ще на початку ХХ століття зазначив важливість філології як гуманітарної навчальної дисципліни під час свого виступу на Першому Всеросійському з'їзді викладачів російської мови (1917 рік), що відображене навіть у назві його доповіді «Філологія як основа загальної освіти» [2, с. 301].

Г. Жерновей у своєму дослідженні класичної філології приймає до уваги той факт, що термін філологія має певну лексикографічну та термінологічну традицію в структурі вищих навчальних закладів України. Тому дослідник пропонує такі трактування семантичної структури цього терміна: 1) філологія – це сукупність суспільних наук, які вивчають мову, усну народну творчість і літературу народів; 2) наука, яка вивчає і займається виданням старовинних текстів; 3) одиниця вищого навчального закладу (факультет, кафедра), де вивчають мову, літературу й усну творчість народу [5, с. 251].

На нашу думку, визначення Г. Жерновея найбільш повно охоплюють усі галузі філології як науки, відображають всі аспекти розвитку філології, особливо в досліджуваний історичний період. Тому в слід за Г. Жерновеєм будемо дотримуватися цього трактування в нашому дослідженні.

Варто додати, що Г. Жерновей, Л. Щерба, В. Гудков визначають філологію не тільки як науку, але як галузь знань, сукупність гуманітарних дисциплін, що відображає сучасне поняття філології у якості філологічної освіти.

В Енциклопедії освіти за редакцією В. Кременя філологічна освіта – це система і результат філологічного навчання (вивчення мов і літератур) та наукової філологічної роботи у середній школі та вищих навчальних закладах, складова гуманітарної освіти. Метою філологічної освіти є форсування наукового філологічного світогляду та філологічної компетенції, що включає в себе систему обов'язкових лінгвістичних і літературознавчих знань, володіння мовами, знання історії і топології літературних текстів, уміння і навички лінгвістичного і літературознавчого аналізу творів, перекладу, філологічну

ерудицію та інтуїцію, добре мовне виховання (мовне чуття, мовний смак) та інтелігентну мовну поведінку [4, с. 958-959].

Ураховуючи вищезазначене, філологічну освіту розуміємо як систему підготовки фахівців з мов та літератур (лінгвістів, літературознавців, викладачів, учителів, перекладачів), мета якої – озброєння студентів систематичними спеціальними знаннями, практичними навичками і вміннями роботи з текстом. Філологічна освіта забезпечує підготовку особистості, яка вчить мови і літератури, розширює мовне середовище.

Таким чином, у нашому дослідженні ми послуговуємося, насамперед, такими дефініціями: філологія та філологічна освіта. Перспективним для подальшого наукового пошуку вважаємо проведення дефінітивного аналізу організаційно-методичних зasad підготовки майбутніх філологів у вищих навчальних закладах України.

Використана література:

1. Аверинцев С.С. Филология // Большая советская энциклопедия / М., 3-е изд., Т. 27. – 1977. – [Электронный ресурс]. – Режим доступа: http://philologos.narod.ru/texts/aver_philol.htm
2. Григорьева Е.В. Филологическое образование в поликультурном пространстве России XXI века и его отражение в ФГОС средней и высшей школы / Григорьева Е.В., Маевский Н.Н. // Известия южного федерального университета. Филологические науки. – 2007. – №1-2. – С. 300-314.
3. Гудков В.П. Филология как наука и как совокупность образовательных дисциплин // Информ. бюл. № 9 Совета по филологии Учебно-методического объединения по классическому университетскому образованию. Ярославль, 2006. – С. 15-27.
4. Енциклопедія освіти / Акад. пед. наук України; голов. ред. Кремень В. Г. – К.: Юрінком Інтер., 2008. – 1040 с.

5. Жерновей Г. Я. Класична філологія в Чернівецькому університеті: сторінки історії в іменах (1875–1940) / Г. Я. Жерновей // Науковий вісник Чернівецького університету. Романо-слов'янський дискурс. – 2011. – Вип. 565. – С. 251-254.
6. Степанов Ю. С. Филология // Русский язык: энциклопедия / гл. ред. Ю. Н. Караполов. – 2-е изд., перераб. и доп. – М., 1997. – С. 592–596.
7. Peile Jh. Philology / John Peile New York: Appleton and company, 1879. – 187 p.

